

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De Captiuitate Christi. Ioann. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

nibus in mundum venerat; se acceptare calicem passionis de manu Patris, non de manu perfidi ludæ & impiæ cohortis; mansuetudinis, misericordiæ, amoris, etiam erga inimicos necem sibi machinantes, & perfectæ erga Patrem resignationis? quàm merito affectu & effectu exprimendus?

De captiuitate Christi. Ioan. 18.

III.

I. Iesus milites & satellites cum lanternis, facibus, & armis stantes attonitos interrogauit: *Quem queritis?* & respondentes; Iesum Nazarenum, verbo suauissimo: *Ego sum*, prostrauit in terram, iterumque interrogans, idemque respondentibus dixit, *Dixi vobis, quia ego sum. Si ergo me queritis, sinite hos abire:* idque ex tenerrimo amore erga discipulos, ne illis quicquam mali inferretur; & zelo salutis erga impios sicarios, vt vel hoc saltem diuinæ potentia suæ indicio, eorum cæcitas illuminaretur, furorque comprimeretur, quamuis nec blanditijs molliendos, nec minis deterrendos præsciret. O quanta teneritudo amoris Christi erga suos Electos! Quanta lōganimitatis & misericordiæ magnitudo.

do etiã erga ingratos & reprobos!
Amor, oblatio sui, detestatio ingrati-
tudinis, obstinationis.

II. Exprobrauit illis prius, quã per-
mitteret se inuadi, quod veniant cum
gladijs & fustibus ad se comprehen-
dendum, nec palã docentem in tem-
plo sint aggressi. Deinde fecit: ijs po-
testatem exsequendi: impia: suorum:
principum consilia & iussa, prout
vellent, dicendo: *Sed hac est hora vestra,
& potestas tenebrarum*: quasi diceret,
permitto me vobis ipsisque Dæmoni-
bus, qui vos ad me perdendum insti-
gant: idque, vt ostenderet se non coa-
ctè, sed spontè; non ex necessitate, sed
ex dignatione pati, iuxta illud Isaia:
Oblatus est, quia ipse voluit: Deinde, vt
probaret, se non purum hominem, sed
verum etiã esse Deum, qui posset, &
velleret, non solum eorum vim coercere,
sed funditus etiã illos perdere:
Demum, vt sic ad resipiscendum eos
misericorditer iterum excitaret! O di-
uina planè non humana etiã in ho-
stes, charitas, mansuetudo, longani-
mitas! Heu quod tam paucos habes
æmulos!

III. Diffugientibus discipulis per-
mittit se inuadi, capi, ligari, in terram
deijci,

deijci, trudi, conculcari, confpui, indignissimisque alijs modis tractari à nefarijs illis lictoribus, & diaboli ministris, instar rabidorum canum, ferocientium vitulorum, furentium raurorum, rugientium leonum, in agnua mansuetissimum, innocentissimum, tenerimum, in regem gloriæ, in Filium Dei irruentibus: idque ex zelo salutis nostræ, vt sic peccatorum nostrorum vincula dissolueret, pro ijs satisfaceret; nosque in vinculis charitatis ad se amandum, & imitandum in humilitate, patientia, & obedientiâ absolutissima pertraheret. Quàm verè hic impletum illud: *Circumdederunt me canes multi, consilium malignantium obsedit me. Circūdederunt me vituli multi, tauri pingues obsederunt me: aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens & rugiens: Et illud: Percute Pastorem & dispergentur oves Et, Fratres meos longè fecisti à me, & noti mei quasi alieni recesserunt à me.* Quàm meritò cum Ieremiâ plangenda nobis foret tanta regi nostro illata iniuria: *Spiritus oru nostri Christus Dominus, captus est in peccatis nostris, cui diximus: sub umbra tua viuemus in gentibus: Quàm heroicis Christus, dum hæc pateretur, affectus resignationis erga*

Psal. 21.

Zach. 13.

Iob 19.

Thren. 4.

erga

erga omnes, maximè electos, exercuerit? quam excellentes actus humilitatis & patientiæ internos cum externis coniunctos, dum sic conculcatur, direque vincitur, frequentarit? *Compassio, compunctio, zelus in his imitandi.*

IV. *De Christi adductione ad Annam.*
Ioan. 18.

I. **I**esus arctissimè ligatus ab impijs *Isicarijs*, mirificè, tanquam captâ prædâ, exultantibus, raptatus est per *Vallem Iosaphat*; & torrentem *Cedron*, adductusque per montem *Sion* ad *Annam Caiphæ* socerum. Quis cogitando dimetiatur torrentem tam profundum, tot dolorum, opprobiorum & iniuriarum agno innocentissimo, à rabidis illis lupis interea illatarum? quis comprehendat, quam divinos affectus omnimodæ resignationis erga *Patrem*, compassionis intimæ erga suos tortores, omnesque reprobos, tenerrimæ dilectionis erga omnes *Electos* elicuerit: cum quasi coram videret omnia, quæ in hac valle & circumquaque olim in extremo iudicio,